

Ár 2021, fimmtudaginn 11. mars, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Fura Sóley Hjálmarsdóttir, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Magnús Fannar Sigurhansson.

Fyrir er tekið **mál nr. 18/2020**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og M, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 5. nóvember 2020, með kvörtun sóknaraðila, dags. sama dag. Með tölvupósti nefndarinnar 6. nóvember 2020, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Athugasemdir varnaraðila bárust með bréfi dags. 10. desember 2020 og voru þær sendar sóknaraðila í tölvupósti 11. desember 2020. Athugasemdir sóknaraðila við þeim bárust samdægurs

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 4. og 11. mars 2021.

II.

Málsatvik

Samkvæmt gögnum málsins eru helstu málavextir þeir að samkvæmt sjálfskuldarábyrgð nr. x, útg. 9. janúar 2013, gekkst sóknaraðili í sjálfskuldarábyrgð á yfirdrætti A ehf., á reikningi nr. y fyrir allt að fjárhæð 3.180.000 kr., auk vaxta og kostnaðar.

Þann 30. apríl 2020 nam skuld samkvæmt yfirdrætti á reikningnum 4.304.480 kr. Sóknaraðili greiddi samtals 636.035 kr. í þrennu lagi dagana 28. og 29. maí og 22. júní sl., en þar af fóru 200.312 kr. í innheimtukostnað. Í nóvember 2020 nam framangreind sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila 2.744.277 kr. (3.180.000 – 636.035 + 200.312).

Eftir að kvörtun sóknaraðila barst nefndinni náðu aðilar samkomulagi um að gegn greiðslu að fjárhæð 2.744.277 kr. myndi sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila falla niður, sbr. fyrirbyggjandi yfirlýsing varnaraðila þess efnis. Hinn 19. nóvember sl. greiddi sóknaraðili umkrafða fjárhæð með fyrirvara um niðurstöðu úrskurðarnefndar í þessu máli.

III.

Umkvörtunarefni

Sóknaraðili krefst þess að honum verði kleift að greiða lægri fjárhæð en ábyrgðarskuldbinding hans nemur.

Kröfu sinni til stuðnings vísar sóknaraðili til þess að hann hafi sent erindi á bæði varnaraðila og fjármálafyrirtækið F2 og samið við þann síðarnefnda á stuttum tíma. Það sé ekki sanngjarnt að kröfuhafi fái að fullu greitt vegna þess að annar kröfuhafi samdi um niðurfellingu á hlutfallslega hærri afskriftum. Varnaraðili eigi að minnsta kosti að miða við samningsstöðuna sem sóknaraðili hafi verið í þegar hann óskaði eftir uppgjöri við varnaraðila og F2.

Sóknaraðili leggur fram þá tillögu að hvor kröfuhafi fyrir sig, varnaraðili og F2, þiggi greiðslu að fjárhæð 2.250.000 kr. og felli í kjölfar þeirrar greiðslu niður persónulega ábyrgð og afturkalli árangurslaust fjárnám hjá sér.

Sóknaraðili vísar til þess að hann hafi aðeins greitt F2 2.250.000 kr. en varnaraðila 2.000.000 kr. síðan 2014 og 1.200.000 kr. með séreignarsparnaði til þess að taka kröfu úr löginnheimtu í vor.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili krefst þess aðallega að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni, sbr. 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 8. júní 2000. Til vara krefst hann þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Frávísunarkröfu sinni til stuðnings vísar varnaraðili til þess að í áðurnefndri 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd sé kveðið á um hvaða mál nefndin fjalli ekki um. Samkvæmt e-lið greinarinnar fjalli nefndin ekki um mál sem séu það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Að mati varnaraðila sé kröfugerð sóknaraðila svo óskýr að hún sé ekki tæk til úrskurðar og málsatvik illa upplýst en undir liðnum kröfur segi eingöngu að óskað sé eftir samningi um lausn undan skyldu gegn lægri greiðslu en upphaflega ábyrgðarkrafa næmi. Engar lagatílvísanir eða málsástæður séu til stuðnings kröfu sóknaraðila og engin gögn með kvörtun hans sem styðji fullyrðingar hans. Því sé ómögulegt fyrir varnaraðila að taka til varna í málinu. Einnig sé kröfugerðin það óskýr að úrskurðarnefndin geti ekki orðað niðurstöðu sína í samræmi við hana. Að mati varnaraðila séu því skilyrði ákvæðis e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefndina uppfyllt í málinu.

Kröfu sinni um að hafna kröfum sóknaraðila vísar varnaraðili til þess að enginn ágreiningur sé á milli aðila um greiðsluskyldu sóknaraðila og fjárhæð ábyrgðarskuldbindingar hans, sbr. fyrirliggjandi yfirlýsing varnaraðila og greiðsla sóknaraðila 19. nóvember sl. Telji varnaraðili sóknaraðila ekki hafa teflt fram neinum gögnum eða málsástæðum til stuðnings því að krafa varnaraðila sé í raun lægri eða að sóknaraðili eigi betri rétt.

Þá byggir varnaraðili á því að úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki hafi engar heimildir til þess að þvinga fjármálafyrirtæki til samningsgerðar við viðskiptavin líkt og sóknaraðili virðist gera kröfu um, enda stríði það gegn meginreglu samningaréttar um samningsfrelsi. Hafi nefndin þannig hvorki heimild til þess að þvinga varnaraðila til þess að taka tilteknu boði viðskiptavinar um uppgjör skulda eða veita tiltekna lánaðargreiðslu með tilteknum hætti, þvert á innri reglur bankans og lög og reglur sem varði heilbrigða viðskiptahætti og áhættustýringu fjármálafyrirtækja. Geti nefndin eingöngu úrskurðað um að varnaraðila beri að efna gerða samninga. Framangreindu til stuðnings vísi varnaraðili til úrskurðar úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki í málum nr. 68/2013, 11/2014, 37/2014, 58/2014, 27/2016 og 5/2019.

Með vísan til alls framangreinds krefjast varnaraðili þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

V.

Niðurstaða

Ágreiningur aðila lýtur að því hvort að varnaraðili eigi að falla frá kröfu sinni á hendur sóknaraðila vegna sjálfskuldarábyrgðar á yfirdrætti sem sóknaraðili gekkst í þann 9. janúar 2013.

Varnaraðili krefst þess að málinu verði vísað frá á grundvelli e-liðar 6. gr. samþykktar útskurðarnefndarinnar, þ.e. að málið sé það óljóst, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Að mati nefndarinnar hefur varnaraðili varpað ljósi á málsatvik og þ.a.l. sé nefndinni kleift að taka afstöðu til kröfu sóknaraðila. Kröfu varnaraðila um frávísun er því hafnað.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðila verði gert að semja um uppgjör á ábyrgðarskuld sóknaraðila gegn greiðslu á lægri fjárhæð en ábyrgðarskuldbinding hans nemur. Í máli þessu liggur hins vegar fyrir að óumdeilt er að greiðsluskylda sóknaraðila er hærri en sú fjárhæð sem sóknaraðili býður til uppgjörs á ábyrgðarskuldinni. Eins og mál þetta liggur fyrir og með hliðstjón af meginreglu samningaréttar um samningsfrelsi telur úrskurðarnefndin ekki heimilt að úrskurða varnaraðila til samningsgerðar við sóknaraðila um lausn undan óumdeildri greiðsluskyldu. Telur nefndin því óhjákvæmilegt að hafna kröfu sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð :

Kröfu sóknaraðila M, gagnvart varnaraðila F, er hafnað.

Reykjavík, 11. mars 2021.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Fura Sóley Hjálmarsdóttir

Geir Arnar Marelsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Magnús Fannar Sigurhansson